

РЕШЕНИЕ

№ 46

гр. Карлово, 03.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРЛОВО, Ш-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Дарина Ил. Попова

при участието на секретаря Кристина Р. Шахънска
като разгледа докладваното от Дарина Ил. Попова Гражданско дело №
20225320100464 по описа за 2022 година

ПРОИЗВОДСТВОТО е по обективно съединени искове правно
основание чл. 124, ал.1 от ГПК вр. с чл. 109, ал.1 изр. последно от ЗЗО, като
производството се разглежда по реда на чл. 422 от ГПК.

Ищецът *** „С.Г.“ ЕАД – П., ЕИК *****, със седалище и
адрес управление: гр. П., бул. „П.Ш.“ ***, законен представител: *** К. Д.
чрез процесуалния си представител твърди, че на 18.09.2020г. ответникът Н.
С. Д. посетил *** „С.Г.“ ЕАД, гр. П., Отделение по спешна медицина. Тъй
като спешното състояние не могло да бъде преодоляно в спешен кабинет,
наложило се болнично лечение и ответникът бил хоспитализиран в Първа
клиника по хирургия в *** „С.Г.“ ЕАД, П. на 18.09.2020г. Към момента на
хоспитализацията ответникът бил с прекъснати здравноосигурителни права,
които не възстановил през времето на болничния си престой. На Н. Д. било
оказано болнично лечение по клинична пътека (КП) № 181
„*****“, чиито изисквания били посочени в
приложение № 17 към Националния рамков договор за медицинските
дейности 2020 - 2022г. (НРД за МД 2020-2022).

Ответникът бил приет с диагноза „*****“, съставена му била
история на заболяването (ИЗ) № 53795/2020г. Изготвена била епикриза, в
която били описани извършените диагностични и терапевтични процедури,
включени в диагностично-лечебния алгоритъм на КП № 181. Изписан бил на
21.09.2020г. Извършените медицински дейности били описани в приложената
към исковата молба „сметка на пациент“, чиито цени били определени по
ценоразписа на лечебното заведение.

Към датата на постъпване в ищцовата болница и в периода на

лечението си Н. Д. бил неосигурен по смисъла на Закона за здравното осигуряване (ЗЗО). Той не възстановил правата си на здравноосигурено лице до изписването си от болницата и на основание чл. 109, ал. 1 от ЗЗО следвало да заплати сам стойността на оказаната му медицинска помощ, която била в размер на 454.50 лева и била определена по услуги съгласно действащия към момента на хоспитализацията „Ценоразпис на медицинската помощ и услуги, медицински услуги и допълнителни поискани услуги от *** „С.Г.“ ЕАД, гр. П.. Чл. 52 от ЗЗО предвиждал, че стойността на предоставената медицинска помощ следва да се заплати по цени, определени от лечебното заведение.

На 12.03.2021 г. на ответника била изпратена покана за доброволно плащане на посочената по-горе сума, която не била получена от Н. Д., върната с отбелязване като „непотърсена“.

Ето защо, за събиране на горепосочената сума депозирали заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда чл. 410 от ГПК, по което било образувано ч.гр.д. № 2013/2021 г. по описа на Районен съд - Карлово, като претендирали ответникът да им заплати освен посочената по-горе сума и законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК в съда до пълното изплащане на задължението, както и сумата от 25 лева, представляваща платена държавна такса за образуване на делото. Заповедният съд уважил искането им и издал заповед за изпълнение за дължимата сума. За ищеца възникнал правен интерес от предявяване на иск за установяване съществуването на вземането си по реда на чл. 422 от ГПК, тъй като била налице хипотезата на чл.415, ал.1, т.2 във вр. с ал.4 от ГПК - издадената заповед за изпълнение била връчена на длъжника при условията на чл.47, ал.5 от ГПК.

МОЛИ съда да постанови решение, с което да признае за установено, че Н. С. Д. с ЕГН ***** от град, община С., област П., улица *** № *** дължи на *** „С.Г.“ ЕАД – П., ЕИК *****, със седалище и адрес управление: гр. П., бул. „П.Ш.“ ***, законен представител: *** К. Д., сумата от 454.50 лева (четиристотин петдесет и четири лева и петдесет стотинки), представляваща стойността на предоставената на ответника медицинска помощ по услуги, описани подробно в приложената към делото „сметка на пациент“, по време на болничния престой, продължил от 18.09.2020г., 14:05 ч. до 19.09.2018г., 09:00 ч., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявление по чл. 410 от ГПК – 22.12.2021 г. до окончателното плащане, за които суми е издадена заповед № 1027 от 29.12.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ЧГрД № 2013/2021 г. по описа на Районен съд Карлово. Претендира за разноските в исковото и заповедното производство.

Ответникът Н. С. Д. с ЕГН ***** от град, община С., област П., улица *** № *** чрез назначения от съда особен представител, оспорва като неоснователен.

Оспорва всички обстоятелства на които се основава предявеният иск.

Към исковата молба не била приложена електронна справка от която да е видно, че Н. Д. бил здравно неосигурено лице по време на провежданото

лечение.

Не били приложени доказателства, че същият е бил уведомен, че е здравно неосигурен и в тази връзка не бил уведомен за цените на услугите, които ще следва да заплати, ако не е здравно осигурен.

Състоянието на ответника било спешно, а съгласно чл.82, ал.1, т.1 от Закона за здравето, извън обхвата на задължителното здравно осигуряване на българските граждани се предоставяли медицински услуги, които били свързани с медицинска помощ при спешни състояния.

МОЛИ съда да постанови решение съобразно доказателствата и съобразно възраженията, направени в отговора на исковата молба.

От събраните по делото доказателства, отделно и в тяхната съвкупност, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

По делото не се спори, че между страните са възникнали облигационни правоотношения по повод сключени между тях договори за мобилни услуги, както следва:

Не се спори, че ищецът е лечебно заведение по смисъла на Закона за лечебните заведения с предмет на дейност осъществяване на болнична помощ. Не се спори и се установява от представените лист за преглед на пациент в КДБ/СО № 069852 от 18.09.2020 г., че ответникът е постъпил на същата дата в 16:02 часа в отделението по спешна медицина в ищцовата болница и на същата дата е бил насочен към лечебно заведение за болнична помощ. От представените документи с история на заболяването (ИЗ) № 53795/2641 2020 по клинична пътека (КП) 181 – епикриза, подписана декларации, анестезиологичен лист, предоперативна епикриза, оперативен протокол и приложените медицински документи за лабораторни изследвания и информация за пациента, се установява, че ответникът е постъпил в болнично заведение на 18.09.2020 г. в 16:67 часа и е бил изписан на 21.09.2020 г. в 10:00 часа и на същата дата е било проведено оперативно лечение. От неоспорената сметка на пациента се установява, че разходите за оказаната болнична помощ възлизат на 454.50 лева, подробно описани по дейности и консумативи. От писмо рег. № 11-07-1#1/11.01.2023 г. от ТД на НАП П. се установява, че за периода от 18.09.2020 г. до 21.09.2020 г. ответникът е бил с прекъснати здравноосигурителни права, че лицето не е възстановило правата си до момента на изготвяне на писмото и че справка е извършена по условията на чл. 109 от ЗЗО. Същата информация се съдържа и в справките, представени от ищеца в първото по делото заседание, които са били изготвени на датите на постъпването и на изписването на ответника от лечебното заведение, и от които е видно, че ответникът не е заплащал здравноосигурителни вноски от м. август 2015 г. до м. юли 2020 г., т.е. за 60 месеца. По делото е представен и ценоразпис на платените услуги, предоставяни от ищеца, както и покана за доброволно плащане.

Ищецът е подал заявление по чл. 410 от ГПК за вземането, предмет на настоящия спор и по образуването ЧГрД № 2013/2021 г. по описа на КрлРС е била издадена заповед за изпълнение. Същата е била връчена на длъжника по реда на чл. 47 ал.5 от ГПК.

Други доказателства от значение за правния спор не са ангажирани.

Въз основа на така установената и възприета фактическа

обстановка, съдът изграждайки вътрешното си убеждение, прави следните изводи от правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл. 109 ал.1 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО), здравноосигурителните права на лицата, които са длъжни да внасят осигурителни вноски за своя сметка, се прекъсват, в случай че лицата не са внесли повече от три дължими месечни осигурителни вноски за период от 36 месеца до началото на месеца, предхождащ месеца на оказаната медицинска помощ. Лицата с прекъснати здравноосигурителни права заплащат оказаната им медицинска помощ.

Съдът намира за доказано при условията на пълно и главно доказване, че на ответника е била оказана медицинска помощ чрез осъществяване на посоченото в молбата лечение – оперативно лечение, лабораторни изследвания, болничен престой, включващ и консултативен преглед при специалист. Приетите медицински документи, представляват официални писмени документи, изготвени от длъжностни лица, в кръга на службата им, удостоверяващи факти с правно значение по смисъла на чл. 179 ал.1 от ГПК (в този смисъл – решение № 250 от 21.11.2012 г. по гр. дело № 1504/2011 г. на ВКС, III г.о. С официалните свидетелстващи документи се доказва с обвързваща съда доказателствена сила, че фактите, посочени в тях са се осъществили така, както се твърди в документа. При това положение, съдът намира, че пациентът е получил медицинска помощ. Доказано е по несъмнен начин, че ответникът е бил с прекъснати здравноосигурителни права по време на лечението си (и до настоящия момент).

С чл. 33 от ЗЗО е очертан кръгът на лицата, които са задължително осигурени в НЗОК, като според съда, ответникът попада в този кръг от лице, доколкото не се твърди и установява да е налице някое от изключенията, предвидени в посочената разпоредба. В чл. 52, ал.2 от ЗЗО е постановено, неосигурените по ЗОО лица, да заплащат оказаната им медицинска помощ по цени, определени от лечебните заведения, с изключение на предоставяните медицински услуги по чл. 82 от Закона за здравето (ЗЗ).

Неоснователно и възражението, че с оглед наличието на данни за прием по „спешност“, не са налице законови основания да се претендира плащане от пациента. Не е налице изключението, разписано в чл. 82, ал.1 т.1 от ЗЗ извън обхвата на задължителното здравно осигуряване на българските граждани се предоставят медицински услуги, които са свързани с медицинска помощ при спешни състояния. За да бъде приложено посоченото изключение, то необходимо е състоянието на пациента да позволява преодоляването му (лечение) в условията на спешен кабинет (доколкото съобразно чл. 85, ал.5 от ЗЗ, спешните дейности по ал. 1, 1а, 2, 3 и 4 се финансират от държавния бюджет и от общинските бюджети). В конкретния случай състоянието на ответника е налагало незабавна хоспитализация и лечение в болнични условия.

При така установените факти, искът се явява основателен и доказан в пълния му предявен размер и ответникът следва да плати стойността на оказаната му медицинска помощ, на основание чл. 109 от ЗЗО, която е определена от болничното заведение, представляваща сбор от извършените дейности, по представения Ценоразпис на платените услуги, предоставяни от лечебното заведение.

ОТНОСНО разноските:

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК с оглед изхода на спора, на ищеца следва да присъдят сторените в настоящото производство деловодни разноси, както следва: държавна такса в размер на 25.00 лева, адвокатско възнаграждение в размер на 240.00 лева, възнаграждение за особен представител в размер на 300 лева, или общо разноси в размер на 565.00 лева. Следва на ищеца да се присъдят и разноските по ЧГрД № 2013/2021г. в размер на 25.00 лева държавна такса.

Мотивиран от изложеното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено, че Н. С. Д. с ЕГН ***** от град, община С., област П., улица *** № *** дължи на *** „С.Г.“ ЕАД – П., ЕИК *****, със седалище и адрес управление: гр. П., бул. „П.Ш.“ ***, законен представител: *** К. Д., сумата от 454.50 лева (четиристотин петдесет и четири лева и петдесет стотинки), представляваща стойността на предоставената на ответника медицинска помощ по услуги, описани подробно в приложената към делото „сметка на пациент“, по време на болничния престой, продължил от 14:05 часа на 18.09.2020г. до 10:00 часа до 21.09.2021г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявление по чл. 410 от ГПК – 22.12.2021 г. до окончателното плащане, за които суми е издадена заповед № 1027 от 29.12.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ЧГрД № 2013/2021 г. по описа на Районен съд Карлово.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал.1 от ГПК, Н. С. Д. с ЕГН ***** от град, община С., област П., улица *** № *** да заплати на *** „С.Г.“ ЕАД – П., ЕИК *****, със седалище и адрес управление: гр. П., бул. „П.Ш.“ ***, законен представител: *** К. Д. деловодни разноси в настоящото производство в размер на 565 (петстотин шестдесет и пет) лева както и разноси по ЧГрД № 2013/2021 г. по описа на Районен съд Карлово в размер на 25 (двадесет и пет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страните.

К.Ш.

Съдия при Районен съд – Карлово: _____